

гази вече и Евреитѣ минахъ пѣше по сухото море, защото водитѣ стояхъ отдѣсно и отлѣво като стѣны. А Фараонъ, като вървѣше по стѣпкитѣ на Евреитѣ, влѣзва съ сичката си войска въ морето безъ да го помисли. (Исход. дѣ. 19—23.)

§. 83. *Египтянитѣ са погълтатъ отъ волнитѣ.*

Щомъ Египтянитѣ стигнахъ до срѣдь морето, Господь имъ прѣтури колесницитѣ и свали всадницитѣ. Обзеты отъ страхъ, тѣ наченяхъ да бѣгатъ: но Богъ заповѣда на Мойсея да си прострѣ пакъ ржката на морето. Мойсей послуша, и тутакси водитѣ са върнахъ и покряхъ Египтянитѣ и колесницитѣ и всадницитѣ имъ, щото сичкитѣ са удавихъ въ волнитѣ и не са отърва нито единъ за да извѣсти тѣзи пагуба. Тѣй Богъ избави Израилтянитѣ отъ страшното Египетско робство. (Исход. дѣ. 24—сѣ. 1—.)

§. 84. *Богъ храни народѣтъ си въ пустынята.*

Като прѣминахъ Израилтянитѣ Червеното море, скитахъ са много врѣме въ пустынята. И оскудни отъ хлѣбъ, Богъ ги прѣхрани; защото въ разстояніе на четиредесетъ години падаше отъ небето сѣкый день храна на зърна, която нарекохъ *манна*. Манната имаше вкусъ на медяникъ. Случи имъ са още недостатъкъ и отъ вода, и Мойсей по Божіе повелѣніе удари камъкъ и потече изворъ отъ сладка вода. (Исход. сѣ. зѣ. 1—7.)